

Les Tortuguetes han descobert que poden tenir amics en un espai nou per a ells, amb joguines que els fan descobrir el món i amb persones grans que els estimen i vetllen perquè aprenguin a caminar, pas a pas, sempre mirant endavant.

Mre Angels i Rusó.

NINOS: En Martí, l'Estela, la Sara, el Carlos, la Cristina, l'Albert i la Berta són els petits Ninos que varen iniciar aquest curs a la nostra classe.

Per a la Cristina i l'Albert va ser fàcil, tenien l'avantatge de conèixer l'espai, i les nostres cares els eren familiars, malgrat havien passat les vacances i això compte.

La resta del grup havia d'adaptar-se a tot una sèrie de situacions noves: l'espai, les carícies fetes per altres mans, la forma de canviar-los, tot era diferent.

Els petits fets de cada dia són un aprenentatge que a poc a poc han d'assimilar. La nostra veu els és desconeguda. És tota una nova experiència per a ells. I els plors? que em dieu d'això? És la única forma que tenen per demostrar tot aquest canvi. I a nosaltres, malgrat totes les seves raons, se'ns fa una mica difícil afrontar aquests primers dies.

Si parlem de la Sara, direm que va fer la seva adaptació a l'escola, començant per la cuina, aquella petita estança li era familiar. Volia estar allà entre cassoles i rentaplats; al cap de dos dies entrava per primera vegada a la classe i sembla que li agrada tant com per tornar-hi i quedar-s'hi contenta, encara rai!.

La Berta és un dels casos que cal remarcar, donat que l'adaptació i el control d'esfínters es van donar al mateix temps, i sabeu qué...? ha estat capaç d'adaptar-se, entrar contenta de la mà de la mare o el pare i demanar el pipí. Ha estat un èxit. Gràcies per facilitar-nos la nostra tasca.

L'Ismael també va començar amb tots però... no li va donar temps a adaptar-se, que deixar d'assistir-hi. Ara el novembre torna amb nosaltres i l'adaptació s'ha de fer de nou.

Si ara el veieu plorant i rondinant una mica, cosa que la majoria dels nens de la classe ja han superat, no us hi amoïneu, L'Ismael és nou en tot això.

D'altra banda la Caterina i l'Aleix varen fer la seva entrada el mes d'octubre itan tranquils! el bon ambient que ja hi havia els va ajudar per integrar-se al grup sense cap mena de problema.

I ara parlant del moment en què ens toquem, podem dir que tenim un grup molt "maco". Ah! ens em oblidat de parlar de la Yessica, ella ja havia estat a la nostra escola, és una mica gran per el grup de la classe, però l'equip pedagògic de l'escola va decidir que vinguéss amb tots nosaltres.

Els nens l'han acceptada de bon grat i ella s'hi troba bé.